vaného, nebo působí zbytečné náklady, třeba-li důkaz procesním soudem opakovati, nehledě k zbytečnému zaneprázdnění svědků, znalců a jiných zúčastněných osob. Proto bylo by na místě, aby vyřizování záležitostí právní pomoci byla i v dnešní, pro soudnictví tak svízelné době věnována při rozvrhu práce náležitá pozornost a aby nebylo toto odvětví soudní agendy bagatelisováno, jak se někdy děje.

Sedmá novela o úlevách soudních v Rakousku byla vydána jako zák. ze dne 23. prosince 1931 č. 6 BGB z r. 1932 a nabyla účinnosti od 16. ledna 1932. Podstatné novoty, které zavádí, jsou: 1. zvýšení hranice pro samosoudcovské spory u sborových soudů na 50.000 S; dále rozšíření působnosti samosoudců i na spory o uznání neb popření manželského původu dítěte a na spory o neplatnost manželství. Tím tedy učiněn byl další krok k rozšíření samosoudcovství, takže rozhodování senátem stane se řídkou výjimkou. Příčinou je prý hlavně okolnost, že projednávání před senátem neděje se pro nedostatek soudců takovým způsobem, aby zaručovalo, že bude dosaženo výhod s tímto obsazením soudu jinak spojených; 2. nepatrné věci zvýšeny na 150 S; 3. revisní suma zvýšena na 3000 S; zavedena revisní suma i pro rekursy v případech, kdy bude rekursu vyhověno; nepřesahuje-li totiž hodnota předmětu stížnosti 150 S, je revisní rekurs nepřípustný; nejde-li při rekursu výlučně o peníze a rekursní soud vyhoví rekursu, může zároveň vysloviti, že hodnota předmětu stížnosti nepřesahuje 150 S, což má pak za následek, že je dovolací rekurs nepřípustný. Toto omezení revisního rekursu platí i pro nesporné řízení.

Dnešní stav, způsobený opětovným záplatováním původního zákona, charakterisuje K l a n g (Jur. Bl. č. 2/1932) takto: »Pyšná budova civ. řádu soudního leží v troskách; na místo organického celku nastupuje soubor pomůcek z rozpaků. Silné první stolici, která měla podle úmyslu svého tvůrce nésti celé řízení, zlomen vaz, možnost nápravy ve vyšší stolici je dalekosáhlým omezováním opravných prostředků značně zúžena. Rakouský civilní řád soudní přestal alespoň jako systematický celek býti vzorem, jenž by povzbuzoval k napodobení.«

Osnova nového italského námořního zákona. Do rámce rozsáhlých kodifikačních prací, připravovaných komisí, ustanovenou královským dekretem z 3. VII. 1924, spadá osnova námořního zákona, vyšlá tiskem v r. 1931 (Roma, Instituto poligrafico dello Stato, stran 352) a doplňující osnovu nového obchodního zákona z r. 1925.

Osnova nového námořního zákona obsahuje normy veřejnoprávní i soukromoprávní, týkající se námořního obchodu, jež byly dosud obsaženy jednak v Codice di commercio (v druhé knize), jednak v Codice della marina mercantile. Toto sjednocení bylo logické, neboť osnova nového obchodního zákona upravuje zásadně toliko obchod pozemní, a nebylo by účelné vytvořiti z norem o ná-